

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Ioannis || Slotani || Geffensis, Sacrae || Theologiae
Profes-||soris, De retinenda fide orthodo-||xa & catholica
aduersus hæ-||reses & sectas, & præci-||puè
Lutherana[m], Li-||bri nouem.||**

Slotan, Johann

Coloniae, 1560

VD16 S 6745

Cpvt VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29875

IO ANN. SLOT. GEF.

Petri miracula singulariter, præ cætero
rum miraculis describuntur. Act. 5. Vi-
gesimo primo. Solus Petrus in Cæsarea
visionem vidit de gentium vocatione,
ac admissione ad fidem, Vigesimo se-
cundo ac ultimo. In synodo Hierosoly-
mitana, suam sententiam Petrus primū
dixit. Act. 15. Has viginti duas præroga-
tivas Petri, quas ex scripturis colligi-
mus, comprehendimus sub quindecim,
in libro paulo ante citato, quemadmo-
dum diligenter legenti, patebit.

CPVT VI.

Porro quoniam hæc ita se habent.
Idcirco de hac ecclesia Romana,
patres tam magnifice sunt loquuti, Vn-
de Irenæus li. 3. c. 3. aduersus hereses, Ro-
manam ecclesiam vocat maximam & an-
tiquissimam & omnibus cognitā, à glo-
riofissimis duobus Apostolis Petro &
Paulo Romę fundatam & constitutam.
Adhanc (inquiens) Ecclesiam, propter
potentiolem principalitatem, necesse
est omnem conuenire Ecclesiam, hoc
est, eos qui sunt vndique fideles, in qua
semper ab his qui sunt vndiq; conser-
uata

uata

D
uata et
tio. H
tyr &
mana
postol
nostro
ato Pet
&c. H
mus m
epist. 2
manam
minata
nam, en
nam, la
datam
Hinc c
hæc fa
ter om
fia, qu
à tram
quam
nouita
vt in ex
percep
rum C
nus ma

DE RETI. FIDE ORTH. 45

uata est ea, quæ est ab Apostolis tradi-
 tio. Hinc & Anacletus beatissimus mar- Dist 21 c.
 tyr & pontifex, ait: Hæc sacro sancta Ro- sacro san-
 mana & Apostolica ecclesia, non ab A-
 postolis, sed ab ipso Domino saluatore
 nostro primatū obtinuit, sicut ipse be-
 ato Petro Apostolo dixit: Tu es Petrus,
 &c. Hinc est etiam quod præclarissi-
 mus martyr & Episcopus Ignatius in
 epist. 2. quæ est ad Romanos, dicit Ro-
 manam Ecclesiam sanctificatam & illu-
 minatam in voluntate Dei, Deo dig-
 nam, eminentia dignā, beatitudine dig-
 nam, laude dignam, fide dignam, & fun-
 datam in dilectione & fide Christi.
 Hinc quoq; Lutus martyr & pōtifex, 24. q. 1.
 hæc sancta (inquit) & Apostolica, ma-
 ter omnium ecclesiarum Christi Eccle-
 sia, quæ per Dei omnipotentis gratiam,
 à tramite Apostolicæ traditionis, nun-
 quam errasse probatur, nec hæreticis
 nouitatibus deprauanda succubuit, sed
 vt in exordio normam Christianæ fidei
 percepit, ab autoribus suis Apostolo-
 rum Christi principibus illibata fide te-
 nus manet, Audis hic Petri sedem nun-
 uata

IO ANN. SLOT. GEF.

quam à tramite veritatis aberrasse, nec hæreticis prauitatibus deprauandam succubuisse, sed in illibata fide, quam in exordio fidei Christianæ percepit, perstitisse hæctenus. Quæ verba veritatem habent, etiam ad nostra hæc tempora relata. Nam hæc Petri sedes adhuc vsque diem, absque aliqua hæreseos nota, manet inuiolata, solidiorq; saxo quo libet ipsa perdurat, Et. 24. q. 1. habentur multi canones, quibus ostenditur Romanam ecclesiam, nunquam in hæresim cecidisse. Vnde D. Ber. epist. 190. ad Innocentium papam. Oportet (inquit) ad vestrum referri apostolatum, pericula quæque & scandala emergentia in regno Dei, ea præsertim quæ de fide contingunt. Dignum namq; arbitror, ibi potissimum refarciri damna fidei, vbi non possit fides sentire defectum. Hæc quippe huius prærogatiua sedis. Cui enim alteri aliquando dictum est, ego pro te rogavi Petre, vt non deficiat fides tua? Ergo quod sequitur, à Petri successore exigitur: Et tu aliquando conuersus, confirma fratres tuos. Audis sententia

D. Ber.

Luc. 22.

DE
D. Ber.
que, p
cium f
da esse
manæ
tire d
mus i
statur
ptam p
cespiti
minis
re. D.
Corn
manar
de vni
epist.
vocat
tur, v
dicens
lianu
licem
tam d
suo p
minic
exitu
stea q

DE RETI. FIDE ORTH. 46

D. Bernardi pericula & scandala quæque, præcipuè quæ sunt de fide, ad iudicium summi pontificis Romani referenda esse, & hanc esse prærogatiuam Romanæ sedis, vt ibi non possit fides sentire defectum. D. quoque Hieronymus in epist. ad Damasum papam, testatur apud Romanos solos in corruptam patrum seruari hæreditatem. Ibi cespite terram fœcundo, dominici feminis puritate, centenos fructus referre. D. quoq; Cyprianus li. 1. epist. 3. ad Cornelium, vocat Petri cathedram Romanam ecclesiã, principalẽ ecclesiã, vnde vnitas sacerdotalis exorta sit. Et li. 4. epist. 8. Romanam ecclesiam, matricem vocat ecclesiarum, vnde & alios hortatur, vt Ecclesiæ Catholicæ matricẽ & radicem, agnoscerent ac tenerent. Tertulianus etiã in li. de præscrip. hæreti. fœlicem vocat Romanam Ecclesiã, cui totam doctrinam, apostoli cum sanguine suo profuderint, vbi petrus passioni dominicę adæquatur, vbi Paulus Ioannis exitu coronatur, vbi apost. Iohãnes postea quã in oleũ igneũ demersus, nihil

IOANN. SLOT. GEF.

passus est, in insulam relegatur. Idem in eodem libro diligenter inculcat & monet, apostolicas cathedras requirendas esse, harum doctrinam traditionemq; amplectendam contra hæreticos. Sed & D. Hieronymus in epist. ad Theophilum, dicit Romanam fidem apostolico ore laudatam, cuius se esse participem, Alexandrina Ecclesia gloriatur. Hic quantum Romanę sedi censeat deferendum, vel inde luculenter ostendit quòd quum Romanus ipse non esset, tamen apertè fateretur satis sibi esse, si suam fidem, quibus suis improbantibus aliis, comprobaret papa Romanus: Mihi (inquit) in iā citata epist. cathedram Petri, & fidem apostolico ore laudatā, censei consulendam, inde nunc animę meę postulans cibum, vnde olim Christi vestimenta suscepi. Et iterū: Ego (inquit) nullum primum nisi Christū sequens, beatitudini tuę. i. cathedrę Petri communionē consocior, super illā Petram ædificatam Ecclesiā scio, Quicumq; extra hanc domum agnum comederit, prophanus est: Si quis in arca Noe non

24.4. lib.
can hæc
est fides.

DE
non f
Quid
erudi
tis in
des c
ferme
it in a
D. At
bis ep
quit,
torita
eccle
creat
perci
mur,
vestr
mor
nost
erue
obsc
bis e
trem
rum
sum
subl
sacr

non fuerit, peribit regnante diluuiō.
Quid Leonem Papam sanctissimum &
eruditissimum cōmemorem, qui mul-
tis in locis, huius ecclesiæ & fidei lau-
des concelebrat, peculiariter verò in
sermone secundo & tertio, quos habu-
it in aniuersario die ordinationis suæ?
D. Athanasius ad Marcum Romanæ vr-
bis episcopum scribens: Optamus, in-
quit, vt à vestræ sanctæ sedis ecclesię au-
toritate (quæ est mater & caput omniū
ecclesiarum) ea ad correctionem & re-
creationem fidelium orthodoxorum
percipere, per præsentēs legatos mereā-
mur, quatenus vestra fulti autoritate,
vestrisque precibus roborati, illesi à me-
moratis æmulis sanctæ dei ecclesiæ &
nostris, euadere, nobisque commissos
eruere valeamus. Quibus verbis haud
obscurè indicat, imò euidentibus ver-
bis exprimit, Romanam Ecclesiam ma-
trem & caput esse omnium Ecclesia-
rum. Et Innocentius 3. Spōsus, inquit,
sum, quia habeo nobilem, diuitem, &
sublimem, decoram, castam, gratiosam,
sacro sanctam Romanam ecclesiā, quæ
G 5 dispo-

IOANN. SLOT. GEF.

disponente Deo, cuctorum fideiũ ma-
ter est & magistra. Hæc est Sara maturi-
or, Rebecca prudentior, Lia sœcundi-
or, Rachel gratiosior, Anna deuotior,
Susanna castior, Judith animosior, Edif-
sa formosior. Multæ filiæ congregaue-
runt diuitias, hæc autem sola supergres-
sa est vniuersas. Cæterum si adhuc mo-
dum horum patrum aut aliorum senten-
tias pro autoritate cathedræ Romanæ
in medium adferre libitum esset, non
dubium quin multo plures produce-
re possemus.

CAPVT VII.

Sed fortasse horum patrum senten-
tijs, & Romanæ Ecclesiæ præconijs
quidam aut inuidi aut increduli obie-
ctabant, atque hunc fermè in modũ ob-
strepere non cessabunt: Quis negat (di-
cent) Ecclesiam Romanam à summis il-
lis viris collaudatam pro meritis suis,
quando laude dignissima fuit, eò quòd
põtifices haberet doctissimos pariterq;
sanctissimos, clerum florentissimũ, &
populum modestissimum? At nunc,
quando Romana curia facta est om-
nium